

ningen, end s. Ex. i Fyen, er der en saa viid Udfærdning, at man virkelig maa tilføje, at Jylland har Trang til disse Skoler. Jylland er en Provinds, hvis Opkomst man i alle Henseender maa fremme. En stor Deel af Jylland er af Naturen stedmoderlig behandlet, og der er maaffee tidligere viist mindre Opmærksomhed mod Jylland, end man skulde; det kan altsaa aldrig være min Mening, at en Provinds, som man nu mere og mere henvender Opmærksomheden paa, et Land, hvis Udvikling man mere og mere forudsæer, skulde berøves en af disse Skoler, et af disse Dannelsesmidler, som det virkelig har Brug for, og som man ret af Hjertet maatte ønske, at det maatte beholde. Man vil deraf see, at det ingenlunde er min Mening at ville Skolerne tilvies, men jeg raader kun fra, at man iaar, under Dyrtiden, begynder paa disse Bygningers Opførelse, og raader til at opsætte det for at see den Smødefommen, der maaffee ogsaa kunde vise sig fra de andre Byer, ligesom den har viist sig i Horsens. Jeg vil saaledes foreslaae, at man venter, indtil man kan faae at vide, om man kan faae de tvende Genetages-Bygninger ved Ribe Skole tilfjeds; thi man seer slet ikke, om Sligt er Tilfældet; det kunde jo være muligt, at vedkommede Eier kunde frue Prisen saaledes op, at man slet ikke kunde indlade sig derpaa. Der er saaledes Meget i det Enkelte, som jeg særst synes, at man skulde have klareret, og jeg tillader mig derfor at foreslaae, at denne Sag stilles i Bero for Diebliffet, og navnlig, hvad Randers Skole angaaer, for det Første.

Jørgensen: I det jeg tager Ordet i denne Sag, skal jeg først omtale det sidste af de 2 Forslag, som nu foreligger, nemlig Udkast til Lov om Nedlæggelse af den lærde Skole i Kolding. Jeg skal tillade mig at forudskikke den Bemærkning, at Kolding By virkelig lægger sig meget paa Hjerte at beholde sin lærde Skole, hvilket ogsaa kan sees deraf, at den i sidste Sommer sendte en Deputation til Hs. Majestæt Kongen med Bøn om at beholde den lærde Skole, og hvis den ærede Formand tillader det, skal jeg lade denne Ansøgning, hvoraf jeg her i min Haand holder en Afskrift, frem-

lægge paa Thingets Bord, for at de ærede Medlemmer af Thinget deraf kunne komme til Kundskab om, hvilke Grunde Communalbestyrelsen formener, der tale for Bibeholdelsen af deres lærde Skole. Hvad der foruden andre Omstændigheder gjør det saameget desmere tryk-kende for Kolding at miste sin lærde Skole, er, at den rammes af flere Tab, har mistet sin Garnison, sin Amtstue og at den tillige ved sin Beliggenhed under den sidste Krig har lidt Meget; det er vistnok, at flere Omstændigheder støde sammen, som gjøre, at Tabet bliver saameget desto føleligere. Naar jeg nu, som det synes i Motiverne, gaaer ud fra den Forudsætning, at nogle af de lærde Skoler burde nedlægges, og siden der nu var nedlagt tvende Skoler i Sjællands Stift, Slagelse og Rønne, saa kom Touren nu til Jylland, saa skulde een eller flere af de lærde Skoler der nedlægges. Naar man nu forudsætter, at Skolerne i Stiftstæderne skulle bibeholdes, saa bliver Spørgsmaalet imellem Kolding, Horsens eller Randers. Hvad den lærde Skole i Randers angaaer, er der i Motiverne nævnt, at den er saa vel beliggende i en stor og livlig By, i en velbefolket Egn og tillige i en saadan Afstand fra de omliggende Skoler, at den har Udset til for Fremtiden, som hidtil, at vedligeholde et stærkere Besøg og udøve en større Virksomhed end enten Horsens eller Koldings Skole, naar begge disse blive bestaaende, og at den derfor ikke burde nedlægges.

Med Hensyn til Horsens og Koldings Skole synes Forholdet omtrent at være det samme, ligesom ogsaa Discipelantallet er saatemmeligt lige, hvilket og er anført i Motiverne, at de oeconomicke Hensyn, der ved begge Skoler bør komme i Betragtning, og fra forskellige Sider gjøre sig gjeldende ved enhver af Skolerne, omtrent holde hinanden Ligevægten. Naar jeg nu tillader mig at anføre, hvad jeg formener der tales mere for Kolding Skoles Bibeholdelse end for Horsens, er det, foruden hvad jeg allerede har tilladt mig at bemærke, at Kolding By har lidt betydelige Tab, det, at de andre Byer, Horsens og Randers, angives at være i betydelig Opkomst, hvorved de saameget deslettere vilde kunne undvære den pecuniaire Fordeel af en lærd Underviis-